

sidestilles med danske, så de kan indgå registreret partnerskab her i landet. Vi har heller noget imod, at justitsministeren bemyndiger sig selv til at udvide kredsen af lande, hvis statsborgere får denne mulighed, i takt med at de pågældende lande selv indfører regler om registreret partnerskab.

Men vi studser noget over det element i forslaget, der indebærer, at udenlandske statsborgere – uanset at deres hjemlande ikke har regler for partnerskab, og uanset at partnerskabet dermed ikke anerkendes i deres hjemlande – alligevel skal kunne indgå registreret partnerskab her i landet, bare de har boet her i 2 år.

Hvilken retsstilling vil det betyde for disse mennesker i deres hjemlande? Hvilke reaktioner kan vi forvente fra disse lande, og hvilke reaktioner kan vi forvente, de vil have over for det forhold, at deres statsborgere pludselig her i Danmark kan indgå et partnerskab, som de ikke selv anerkender, endsige ønsker? Det er jo selve det modargument, vi hidtil har brugt herhjemme, for at f.eks. svenskere og nordmænd ikke kunne indgå registreret partnerskab her i landet. Hvorfor gælder det argument nu lige pludselig ikke for andre landes statsborgere? Det er næppe uproblematisk med denne tilføjelse, og alle disse konsekvenser vil vi gerne bede ministeren uddybe nærmere i udvalgsarbejdet.

For så vidt angår ændringen af navnelovens bestemmelser, kan vi naturligvis støtte den. Det er på tide, at denne harmonisering finder vej til lovgivningen, så det ikke afgiftbelægges særskilt, hvis danske ægtefolk har giftet sig i udlandet og vil have det samme efternavn. Det hilser vi vældig velkommen.

Anne Baastrup (SF):

Også dette lovforslag støtter SF, både ændringen af lov om registreret partnerskab og ændringen af lov om personnavne. Måske skulle det overvejes helt at fjerne gebyret på personnavne, men det kan vi jo snakke om i udvalget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er altid rart, når man skal behandle forslag om forenkling, og forslaget her drejer sig om forenkling vedrørende forskellige forhold i forbindelse med registreret partnerskab i Danmark. Det er også nemmere for dem, der skal administrere loven, at der sker nogle forenklinger.

Med hensyn til navnebeviser er det selvfølgelig skørt, at man skal betale for et navn, hvis

man gifter sig i udlandet, mens man kan få sin ægtefælles navn gratis ved et bryllup her i landet. Jeg har nu ikke noget specielt imod, at man skal betale gebyr, hvis man undervejs i livet ønsker et andet for- eller efternavn, for der skal altså nogen administration til. Men traditionen med navneændring ved giftermål finder vi dog fortsat skal være gratis, også selv om brylluppet sker i udlandet.

Så alt i alt en positiv tilbagemelding fra Dansk Folkeparti før udvalgsbehandlingen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD's ordfører, fru Sonja Albrink, kan ikke være her, så jeg har fået overdraget det tunge hverv at kommentere dette lovforslag, som jo indeholder to elementer.

Der er dels spørgsmålet om ophævelse af navnegebyr, og det er da helt relevant, at det bliver gjort nu. Så er der også medtaget nogle forbedringer af loven om registreret partnerskab, nogle meget klare og meget velkomne forbedringer; der er faktisk to ting.

Den ene ting er, at borgere i de lande, som har indført registreret partnerskab, dvs. Norge, Sverige og Island, får de samme rettigheder, som hvis de havde været danske statsborgere. Ministeren får også en bemyndigelse til at gøre det, hvis der kommer nye lande til, og det gør der jo, for jeg ved da, at Holland også er på vej til at indføre det.

Derudover gives der en ret til de mennesker, som har haft et længerevarende ophold her i Danmark, og det synes jeg nok er det største fremskridt. Alt i alt er det et skridt på den vej, som jeg meget gerne vil gå for at skabe en større forståelse for registreret partnerskab, som i dag vel i højere grad er en juridisk sikring end en almen anerkendelse.

Så er der et spørgsmål, der ligger mig på sinde, og som jeg under behandlingen af lov om adoption rettede til ministeren. Det var spørgsmålet om stedbørnsadoption i erkendelse af, at med de almindelige regler vil det givetvis være vanskeligt for folk, der lever i registrerede parforhold, at få tilladelse til adoption, så derfor forstod jeg godt, at vi skulle vente, til spørgsmålet om ændring af loven om registreret partnerskab kom op. Jeg vil i al fredsommelighed efterlyse og gerne have oplyst ministerens tanker om præcis det forhold, for der er en absolut ulighed mellem de børn, som findes i registrerede parforhold, og andre børn. De har bl.a. en dårligere status ved arv, idet de kun har én